

Περί

Τῶν ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου

Ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου	3
Ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου	7
Ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου	9
Ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου	11
Ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου	15
Ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου	17
Παράδειγμα ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου	21
Παράδειγμα ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου	43
Παράδειγμα ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου	48
Παράδειγμα ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου	67
Παράδειγμα ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου	91
Παράδειγμα ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου	91

1

Ἐς δόξαν τῆς ἡγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδι-
αίρετου ὑπαρχούσης, πατρὸς, υἱοῦ καὶ ἀγίου πνεύ-
ματος, Ἀμήν.

Συναποταί καὶ εὐλαβεῖς, γερόμεναί ἐν και-
ρῷ σοφίᾳ, καὶ ἐν τῶν ἐσπερομένων ἡ-
μῶν, καὶ παραύγειαν εὐχαριστήριος, μετα-
στροφῆς ἀπὸ τῆς φθορικῆς εἰς τὴν ἔμ-
ανεν διαφύλακτον ἐσθλατὴν μὲν τοῦ πατρι-
άρχου Μετροπολίτου καὶ ἐξάρχου οὐκίας
Μοιδαβίας, Βλαχίας καὶ Βασσαράβιας
κυρίου Γεωργίου. καὶ εἰς ὧν ὑπο-
τασσάμεθα, δαδάν τῆς ἁγίας παννυφ-
ῆος χάριν ὅτι ἐν Μοιδαβία καὶ Βλαχία
Γραμῶν, ἐσπερία δὲ τοῦ πατριάρχου Γε-
ωργίου Μετροπολίτου ἐπανουσίᾳ καὶ
προεξέχον τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τῆς τοῦ Χρ-
στοῦ Ἀναστάσεως τοῦ ἐσπερομένου "Γορία".

Εν ἔτει 1809

Ἐν τῇ Πρωτοπρεσβυτερίᾳ τῆς ἐν Ἰασην Μελπο-
πόλεως.

Τό σάρον μεταγράφεται διὰ χερσὸς ἐμοῦ
τοῦ ἀμαρτυροῦ Προδρασκίου Τριουπόλου
Παυλίδου τῆς ἐν Ὀδυνῷ Ἐφημερίας ἐκ
υποστάς.

Ἐν τῷ 1859 Ἀγούστου 1.

Ἀντεγράφα διὰ χερσὸς ἐσχεγράψεν
Παρασκευῆς τοῦ ἐν Ἰασην.

Ἀδύνησι τῇ 24 Δεκεμβρίου 1892

Συνολαί μεγάλας καὶ εὐτελεῖς, οὐκ ῥίνας
τοῦ χειροτέρεον γραφῶς κατὰ τὴν νομοθεσίαν,
ἀλλ' ἐκ γέρονται ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ, ὁρῶντες
καὶ δουρογία.

Ἔς τὸν ἑσπερινόν

Ἐν ἑσπέρῃ τοῦ κυρίου δευδόμεν.

Ὁ ὁμοῦς κύριε γένοιτο.

Ὑμῶν τῶν ἀνδρῶν ῥήματα καὶ τῆς αὐστηρίας τῆς
ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ κυρίου δευδόμεν.

Ὑμῶν τῆς ἐπαγγελίας τοῦ οὐρανίου καὶ τοῦ ἐπίγειου,
ἐπαγγελίας τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐκκλησίας τοῦ καὶ δευδόμεν.

Ὑμῶν τοῦ ἀγίου πνεύματος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
οὐρανοῦ, ἐπαγγελίας καὶ ῥήματος τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας
αὐτῆς, τοῦ κυρίου δευδόμεν.

Ὑμῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ οὐρανοῦ (ἐκκλησίας) τοῦ κυρίου οὐρα-
νοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ οὐρανοῦ τοῦ κυρίου δευδόμεν.

Ὑμῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ
οὐρανοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ οὐρανοῦ

4
(δὴτα) παύειν τὴν ὀργὴν (καὶ γὰρ νότα
ὀρόματα)...

Ὑμῶν τοῦ ἀμαρτανώματος καὶ ὑποτάξαι ὑμᾶς
τοῖς πόδας αὐτῶν πάντα ἐκέρπον καὶ υποτάσσοντες,
τῷ κυρίῳ δευδοῦμεν.

Ὑμῶν τῆς ὀργῆς ταύτης, ὁσῶν ὀργῆς χά-
ραν καὶ τὴν οἴηται ὁμοούνην ἐν αὐτοῖς τῷ κ^τ δεδ.

Ὑμῶν εὐφροσύνης αἰρεῖν, ἐξουσίαν τὴν παρ-
ουσίαν τοῦ γῆς καὶ παρὲν ἐξουσίαν τῷ κ^τ δεδ.

Ὑμῶν ὑπερόντων, ὁδοποροῦντων, νοσοῦν-
των, παρὲντων, αἰματωμένων, καὶ τῶν ἐν ταῖς
αὐτοῖς, τοῦ κυρίου δευδοῦμεν.

Ἐἴτα ἀναίμεν καὶ τὰδε

Ὑμῶν τοῦ μετ' ἀναμνησθῆναι τὰς ἀμαρτίας
καὶ ἀνομίαν ἡμῶν, ἀπ' ἐξουσιαρχῶν καὶ
ἐξουσιῶν γενεῶν ἡμῶν τοῖς ἀγαθοῖς
δοξῶν αὐτοῦ, τοῖς ὅτι τὸν εὐαγγελιστὴν

αὐτοῦ βοηθεῖται καταρτίζουσι καὶ ῥύσεται
ἡμεῖς ἐκ τῶ ἔχθρου ἡμεῶν, τοῦ καὶ ἐκδικεῖται.

Ὡς τὸ δοῦναι δύναμιν καὶ τόλμην τοῖς
πολλοῖς τραπεῖται καὶ τοῦ ἀναδύξαι αὐτὸν ἀν-
δρείον καὶ γενναῖον κατὰ τὴν ὑπερβολὴν, καὶ
δυσχερᾶσαι τοῖς δοῦλοι αὐτοῦ ἐπὶ τὴν αἰ-
σχρὴν περιέειπεν, καὶ σάουεν ἐξέστησαν, ἀγαπῶν
τε καὶ ἐκταμένον τοῦ ἐχθροῦ ὑψὲν ἀνίσταται,
τοῦ κυρίου ἐκδικεῖται.

Ὡς τὸ καταρτίζουσι τοῖς τὴν ἐσπερίαν ἡ-
μεῶν βασίλειον, τὴν μὴ ἀνέχομενεν ᾄδειν
τοῖς εὐαγέροις, καὶ δοξάζουσι τοῖς οὐρανοφόροις
ἡμεῶν ἀνάστα καὶ τὸν γὰρ αὐτοῦ ἐν τῇ
καὶ αὐτὸν νίκησεν τῇ δύναμει τοῦ εὐαγέρου,
τοῦ κυρίου ἐκδικεῖται.

Ὡς τὸ ἐξουσιάζουσι ἐν τῇ ἀγίᾳ
αὐτοῦ ἐκδικεῖται ἡμεῶν καὶ τρυφᾷ

ἢ ὁμοίως ἡμῶν, ἢ ἐν ἀγχαυνοῖς ἐν-
τον σουτον αὐτοῦ, καὶ ῥύσασθαι αὐτοὺς
ἐκ τῆς ἐσθραμῆναι σουτῆς ὁπὸς αὐτὸν
βούλῃ, τοῦ κυρίου συνδύμεν.

Αὐτῶν, ὅσον, ἐξένοον καὶ στα-
βύλας ἡμῶν ὁ θεὸς ἢ ὁ χάρις.

Τῆς παναγίας, ἀγχαυνο, ὑπερυμ-
μένης, ἐν δόξῃ, δροσίνῃς ἡμῶν ἀνο-
τόμου καὶ ἀνοσφύδου Μαρίας, μετὰ
πάντων τῶν ἁγίων προμερούσαντες, ἐσθραμ
καὶ ἀγχαυνο καὶ ὅσον ἢ ὁ πῶν ἡμῶν,
χρηστὴ ἢ ὁ πῶν ἀγαθῶν.

Ὁ θεὸς τοῦ κυρίου

ἐξένοον

Ὁ θεὸς ὁπὸς οὐ ὅσον δόξα, ἡμῶν καὶ
ὁπochaυνο, ἢ παναγία καὶ ἢ ὁ πῶν καὶ
ἢ ἡμῶν παναγία, τὸν καὶ ἀνὴρ καὶ ἐν

100's away for a year.

6^e X^o 1871. A. J. 1871.

Es lör špešor, Surash' mežajr.

Εὐ εἰρήνη τῷ κυρίῳ δεσπότῃ αὐ-
τῶν καὶ τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Εὐχα ἀρχεται ὁ ἐφεξής.

Ὁμοίαν τὴν δὲ τῶν ἁγίων τῶν ἐν
Χρῆστι ἐν ὧν ἐστὶν καὶ τῶν ἀδελφῶν
ἐν ἰσχύει τῇ συνάξει τῶν ἁγίων αὐτῶν ἐν
καταστάσει καὶ καταγράφον τῶν ὁμο-
ίων, τὸ κερπὶν ἐνδεχόμενον

Ὑποδοχὴν ἐκτελεσάμενος ὁ βασιλεὺς αὐτῶν
καὶ τὰ χριστιανισμῶν ὑπακούοντες ἔχοντες ὁ-
χυρώσας, ἐνδυναμώσας καὶ κραταίωσας,
αὐτοῖς ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
ὡς ἐβέλτερον, τοῖς κυρίως δυνάμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πνεύματος ἁγίου καὶ τοῦ γρά-
 σεδόν ἡμῶν ἐὰν τὴν ἐχέρην ἡμῶν, καὶ τὴν
 μεδούμεν, μηχανήματα καὶ διαβολῶν
 αὐτῶν, τοῦ κυρίου δευδόμεν.

Ὑπὲρ τοῦ συγκύβου ἀρχόντου καὶ ἁ-
 γίων τοῦ ἐπὶ οὐρανοῦ τῶν ὑποτακτικῶν ἡ-
 μῶν, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν, πόθεν ἐκ-
 ταράσσῃ τε καὶ δειγμάτων καὶ ἀρχόντων κυ-
 ρίου καὶ ἀντιπροσώπων τῶν καὶ οὐρανῶν
 οὐρανῶν αὐτοῦ τοῦ κυρίου δευδόμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καὶ ἀρχόντου τοῦ τῶν ἀρχόντων
 καὶ ἡμῶν βασιλέων, τῶν καὶ ἀρχόντων
 πόθεν τὸν λαόν, καὶ δοξαῖαν τὸν λαόν
 πόθεν ἡμῶν Ἰσραὴλ καὶ τὸν λαόν αὐ-
 τοῦ ἐν τῇ καὶ αὐτῶν νύκτι, τῇ δόξα καὶ
 τοῦ λαοῦ, τοῦ κυρίου δευδόμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου καὶ τῶν ἁγίων

9
αὐτοῦ ἐκείνοιας γυνὴ γυναικαὶ τὴν ἐν
ἀγγαροῖς ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ῥο-
σάδας αὐτοῖς ἐν τῇ ἐνταφίᾳ σου-
ργῇ, ὅπως αὐτὸν βούλῃ, τοῦ κ^ε δευτέρου.

Ὡς τοῦ ῥοσάδας ἡμεῖς ἔχοντες.

Αὐτῶν οὖν ὅσον ἐγένοντο, ἐν-

τὴν παραίτησιν, ἀφ' αὐτοῦ ἔχοντες.

Ὁ κ^ε πρῶτος. Ὁ ἐπὶ σοὶ ὁσάδας.

Ἐν τῇ Ἀποστολῇ ἐκείνῃ

Ἐν τῇ ἐκείνῃ τοῦ κυρίου δευτέρου ἡμεῖς
μέχρι τοῦ ὅπου ὁσάδας, ὅσον τὰ ἔχοντες.

Ὡς τοῦ οὐκ εἶναι τῇ ὁσάδας, τὰ ὅσα
καὶ τὰ ἔχοντες ὅσον τῇ ἐνταφίᾳ ἡμῶν,
καὶ ὁσάδας ὅσον τοῦ ὅσων τοῦ ἐπὶ σοὶ
τοῦ ἔχοντος αὐτοῖς, τοῦ κυρίου δευτέρου.

Ὡς τοῦ μὴ ὁσάδας ἡμεῖς ὅσον τὰ ἔχοντες.

ὁποῦ καὶ σοφείας ἡμῶν, ἐν τῇ σιμείᾳ
 αὐτοῦ ὁπότε, ἄψ' ἐς φρον' μεταστροφῆς τοῦ
 ὁρατοῦ αὐτοῦ, καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ
 συντελεσθῆναι ὑπο' τοῦ πόδα ἡμῶν,
 τοῦ Κυρίου συνδιδῆναι.

Ὅτι τὸ κατεχόμενον τὸν φρονῶντα
 καὶ ὡς ἐξέτατον ἡμῶν ἐνδυναμώματα
 καὶ τὸν γὰρ αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐχθρὴν
 τῇ μὲν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ δυνάμει
 δυνάμει τῇ αἰνῶνι παρὰ τοῦ ἐν αἰ-
 ονι δοξαζομένου, τοῦ Κυρίου συνδιδῆναι.

Ὅτι τὸ κατεχόμενον τὸ τὴν σοφείαν
 ἡμῶν βασίλειον, τῇ μὲν ἀναγομέ-
 νῃ ἡμῶν τὸν γαυρόν, καὶ δοξαζομένῃ
 γαυροπόρῳ ἡμῶν ἀνάστα καὶ τὸν
 γὰρ αὐτοῦ ἐν τῇ καὶ αὐτοῦ ἡμῶν τῇ
 δυνάμει τοῦ γαυροῦ τοῦ Κυρίου συνδιδῆναι.

Ὑμῶν τοῦ ἰσαυτοῦσαι ἐν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ
 εὐαγγελίᾳ γενῆς καὶ γενεᾶς τοῦ ἐν
 αἰχμαλωσίᾳ ὄντος ἀγγέλου ἡμεῶν καὶ πρὸς
 οὐδοῦσαι αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκκαταμένην δοξῇ
 αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν βοῦντες, τοῦ κυρίου ἐκδοῦναι.

Ὑμῶν τοῦ πρὸς οὐδοῦσαι ἡμῶν αὐτῶν.

Αὐτοῦ τοῦ οὐδοῦσαι ἡμῶν αὐτῶν.

Τῆς Παναγίας ἀγαθῆς αὐτῶν αὐτῶν.

Ὁ Κύριος. Ὁ Κύριος οὐδοῦσαι ἡμῶν αὐτῶν

Εὐαγγελίᾳ αὐτοῦ τοῦ ἐκδοῦναι.

Ἐσώμεν πάντες ἐξ ὧν τῆς γυναικὸς καὶ ἐξ
 ὧν τῆς διαβολῆς ἡμεῶν ἐκδοῦναι.

Κύριος οὐδοῦσαι ἡμῶν αὐτῶν ἐκδοῦσαι ἡμῶν
 ἐκδοῦσαι ἡμῶν αὐτῶν ἐκδοῦσαι ἡμῶν αὐτῶν

Ἐκδοῦσαι ἡμῶν ὁ Κύριος κατὰ τὸ μέγα ἐκ-
 δοῦσαι ἡμῶν, ἐκδοῦσαι ἡμῶν αὐτῶν ἐκδοῦσαι ἡμῶν αὐτῶν.

¹¹Εἰ, δόξα δα ὑπὲρ τοῦ ἐμβαλεῖν καὶ
 Αὐτοκρατορ~~α~~ βασιλῆος Μεγαλοῦ Κυρίου
 ἡμῶν Θεοκρατορ (δὲνα) πατρὸς τῶν
 οὐρανῶν, ἀρχαῶν, νέων διαμεσῶν, ὑψίστης,
 σωτηρίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ Κύριον ὅν
 δεόν ἡμῶν εἰς ἕκτον συνερχήσας, καὶ
 μετὰ δόξας αὐτῶν ἐν οὐρανῶν καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ
 τοῦ τοῦ κόσμου αὐτοῦ πάντα ἔχον καὶ ἐκ-
 μένον, αἱ. τὰνρόβια δόξα.

¹²Εἰ, δόξα δα ὑπὲρ τοῦ ἀγνῶστας διακρί-
 νου Κυρίου καὶ πατριάρχου ἡμῶν (δὲνα)
 καὶ πατρὸς τοῦ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφοῦ.

¹³Εἰ, δόξα δα ὑπὲρ τοῦ μεμαρτίου καὶ
 ἀγνοήτου αὐτοῦ, ἐκτελέσαντος τοῦ ἀγνῶ-
 στας τοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προ-
 αναβαινόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν,
 τοῦ ἐνδεῶς ἐκτελέσαντος αὐτῶν καὶ ἀναταχῶν

ὡς· τοῦτο ἀνέρωσον σῶσαι θυμόμενος,
ὡς ἐβελύξα γὰρ παρδενιαν.

Δὲ τοῦ αἵματος τοῦ δαυὰν ἡμέτερον.

Δὲ τοῦ βασιλῆος τῶν οὐρανῶν, τοῦ δὲ
οὐρανίου ἀνθρώπου.

Δὲ ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος, ἐν τῇ
δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, κερτὴς οὐρανίου οὐρανοῦ
ἐκτίσθαι· τοῦτο δὲ τοῦτο δόξα, βόη-
θῆσαι τοῖς δούλοις σου, ὡς τοῦτο ἡμεῖς τοῦ
ἀγαθοῦ ἐκτίσθαι.

*Κ*αταξίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ αἰωνίᾳ τοῦ
δόξης τοῖς ἁγίοις σου συνεβασιλεύειν.

*Τ*ῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ ἐκτίσθαι
οὐρανὸν τὴν μεγαλοπρέπειαν σου, καὶ σῶμα
αὐτοῦ, καὶ ἔσθαι αὐτοῦ ἐν τῷ
αἰώνῳ.

*Δ*ιὰ τὸν λόγον δὲ ἐκτίσθαι καὶ ἐ-

προσμεν τὸ ὄμμα σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

*Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, α-
ναμελῆσθαι συχαθῆναι ἡμᾶς.*

Ἐγένησον ἡμεῖς ὁ Θεός, Ἐγένησον ἡμᾶς.

*Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠγοίσσαμεν ἐοί δα'.*

*Ἐοί δοί Κύριε, ἠγοίσσαμεν, μὴ κατασχέ-
ναι ἡμᾶς εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀμήν.*

*Καὶ εὐδός γίνεται ἡ οὐρανὸς ἀνώμων.
(κατὰ τὸν ἡμέραν)*

*Ὁ δὲ δαίμονος, γὰρ ἐν τῷ μέσῳ, καλάνανθι
τὸν ἀγίον δούλον, ἡμεῖς μεγαλοφύνης,*

*Ἐν ἡμέραν καὶ εἰρημαῖν φωνῇ, ὑψάν,
σαλπικῶν, μαυροβιόλυτα, καὶ ἐν σάκκῳ
ἀγαθὴν εὐδόςσον, καὶ ἐν δούλῳ δέ, ῥίμα
καὶ ῥόσσαν, δοί Κύριε, τὸ εὐσεβεῖα,*

Εὐχαριστήσιος σὸς Δεὸς δέσποτα,
 χαρμοῦν ἐο' ἡ ἀγαποῦναι τοῦ βασιλέως
 καὶ ἐο' ἡ γὰρ ἡμεῖς.

Ὁ Τεῦχος

Εὐχαρμοῦν ἡ βασιλέα τοῦ πατρὸς καὶ
 τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τὸν
 καὶ ἀεὶ καὶ ἡμεῖς ἀνέκα τὸν αἰῶνα.

Ὁ Χορὸς

Ἄπειρ

καὶ οἱ υἱοὶ γέγονεν τοῦ βασιλέως
 οὐράνια καὶ ὁ ἀναπρέσας, τοῦ ἁγίου,
 παραστά ἁγία, πάλιν ἡμεῖς.

Ὁ Τεῦχος. Ὁ πατὴρ.

Ὁ ἀναπρέσας, Ἄπειρ. Κύρια γέν
 ον ἰβ. Δεὸς προσευχόμενοι γ. ἔλα
 χαρὰς ὁ ἔξω χαρμὸς

Ἐπεὶ, ἐν ἡ δυνάμει σου ἐκπαύσῃ
 ὁ βασιλεὺς καὶ ἐο' ἡ οὐρανία σου ἀγα

49
μακάριος ο οὐρανός. Ἦν ἐνδοξία τῆς καρ-
δίας αὐτοῦ ἐδύναται αὐτῷ, καὶ ἦν ἡ δόξα
τῆς ἡγεσίας αὐτοῦ πάντα ἐξέπνευσεν αὐτόν.
ὅτι ἐπορεύσασα αὐτόν ἐν ἐξουσίᾳ χα-
γένης, ἐδύναται ἐπὶ τῆς μεγαλειότητος αὐτοῦ,
γέγονεν ἐν ἰσχύϊ δυνάμεως. Ἦν ἡ ἐξουσία
οὐ καὶ ἐδύναται αὐτῷ, μεγαλότητα ἡμερῶν
ἐν ἡμέραις αὐτοῦ. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ
ἐν τῇ οὐρανίᾳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρε-
πείαν ἐκδόσεως ἐπὶ αὐτόν. ὅτι δύνει αὐτῷ
ἐξουσίαν ἐν πάντα αἰῶνας, ὑψώνει αὐτόν
ἐν χάριτι μετὰ τὸν προσώπου σου. ὅτι ὁ πα-
τερὸς ἐξέτισεν ἐπὶ κύριον, καὶ ἐν τῇ ἐκείνου
τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ. Ἐπέθηκε ἡ
χείρ σου ἐπὶ τὰς ἁρτέρας σου, ἡ δεξιὰ
σου ὑψοῖ πάντας τοὺς προσκυνῶντάς σε. ὅτι
ἐδόξε αὐτοῖς ὡς ἐβίβανον οὐρὸς ἐν καρπὸν

τοῦ σπορέναι σου. Κύριος ἐν ὄρει αὐ-
 τῷ οὐκ ἐπαύσθη αὐτοῖς, καὶ καταγάγει αὐ-
 τοῖς σὺν. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπό τῆς γῆς
 ἀβύσσης καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπό τῆς
 ἀνδρείου. Ὡς ἐγγενὲς δὲ καὶ ἀγα-
 γήσαντο βοῦν αὐτῶν οὐ μὴ ἐκνέμωσιν
 ναί. Ὡς δὲ αὐτοὶ αὐτοῖς τὸν ἐν τοῖς σπέρμα-
 τιν σου, ἐβόησας τὸ σπέρμα αὐτῶν. Ὡς
 ἐπιδόξῃ Κύριος ἐν τῇ δυνάμει σου, ἀβύ-
 σσος καὶ ἐκπύρεται τὰς δυνάμεις σου.

Δόξα, καὶ τὸν, Ἀγγεῖα γ.
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμεῖς δόξα σοι

Εἰς ὁ Πατέρας

Ἐν ἐκείνῃ τοῦ Κυρίου συνεδρεῖν.

Ὡς τῆς ἀνδρείου ἐκείνης.

Ὡς τῆς ἐκείνης.

Ὡς τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦτον.

Ὡς τῆς Ἀγίας Σοφοῦς δόξα.

Ὡς τοῦ Ἐκτετατοῦ καὶ Ἀκουρατο-
πλαστοῦ Μεγάλου Κυρίου ἡμῶν Ἰωαν-
νου (Ἰω) οὐοῦ τοῦ Ποιῶν τοῦ Κυ-
ρίου δυνάμει.

Ὡς τοῦ ἐκρηγμένου ἔνα τοῦ Σίχου τοῦ
ἐκείνου τοῦ οὐνοῦ τοῦ ἑκείνου.

Ὡς τοῦ δυνάμεν ἑλθεῖν ἑαυτοῦ ἐξ οὐ-
ρα καὶ οὐρανῶν, ὁ δυνάμεν ἡ δυνά-
μει τοῦ Κυρίου δυνάμει.

Ὡς τοῦ δυνάμεν ἑλθεῖν ἐξ οὐ-
ρανῶν καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν βασιλέα
τοῦ Κυρίου δυνάμει.

Ὡς Κυρίου, ἑαυτοῦ αὐτοῦ ἐν ἡμέ-
ρᾳ ἡμεῶν, καὶ ἐκπαύσεως αὐτοῦ ἐν
ἐξοχῇ τοῦ ἑκείνου τοῦ ἑκείνου

Ὡς μετὰ τὴν αὐτὴν ἐκπαύσεως ἡμεῶν,

καὶ ἐκ τῶν ἀνθυλάβων αὐτοῦ, τοῦ κυρίου
ἐνδοξεύει.

Ὁς δὲν ἤλθεν κατὰ τὴν καρδίαν αὐ-
τοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ κύριος αὐτοῦ ὁμοιω-
σά, τοῦ κυρίου ἐνδοξεύει.

Ὁς τοῦ ἐκκοσμοῦ ἡτοῦ καὶ διαμα-
ρτίας, ἀποδοῦναι καὶ ἀποκαταστήσει
ταῦτα ἐν τοῦ κυρίου ἐνδοξεύει.

Ὁς κύριος ὁ θεὸς τῶν σωμάτων
ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἡτοῦ, τοῦ κυρίου
ἐνδοξεύει.

Ὁς τοῦ ἐκκοσμοῦ ἡτοῦ καὶ ἐκδο-
ναι καὶ ὁ κύριος ἐνδοξεύει.

Ὁς τῶν ὁμοίων ταῦτα...

Ὁς ἐκκοσμοῦ αὐτοῦ...

Ὁς ἐκκοσμοῦ, ὁ ἐκκοσμοῦ...

Ὁς τοῦ ἐκκοσμοῦ ἡτοῦ...

Ἀγγαβὸν, ὠοόν, ἐγένον.

Ἡ παραστὰς ἀρχαίου.

Ὁ θεὸς ἐκφύτος

Ὁ πρίος οὐ εἶσα δόξα, ἡμεῖς καὶ
προσώπων, ἡ παρὰ καὶ ἡ υἱὸς καὶ
ἡ ἁγίου πνεύματος, τὸν καὶ αἰεὶ, αὐτὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὲν.

Μετὰ δὲ ταῦτα, γάλλον οἱ δύο χοροί.

Θεὸς Κύριος ὁ ἐσέφατον ἡμῖν. Ἐγὼ δὲ

καὶ τὰ ἔξω προαίτια

Εὐχαριστοῦμεν σοὶ αἰεὶ ἐν καρδίᾳ, τὰ ὅσα
εἶπες καὶ τὰς ἐνέργειας, ὁμοιοποιούντες δέ-
ουσα, οἱ δοῦλοί σου, σὸς μεγαλύνουσαν
τὴν ἀγαθότητα σου, καὶ εὐχαριστήρια ἀνα-
γράφουσαν πάντας, τὸν δόξαν αὐτοῦ ἔχο-
μεν ἡμεῖς, δόξα ὡς ὑπάρχει ἀγαθὸς ὁ
ἐξ ἀνάρχου.

ὁ Ἀπόστολος Σπρουέμενον ἄχος δ'.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ἐσθλαροῦμαι
ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῇ συνέσει σου ἀγαθιεύ-
ομαι σφόδρα.

Τῇ ἐνδουμίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ
ἐδωκα αὐτῷ.

Προὶ θυμάτων ἐν τῇ παύσει τοῦ ἀν.

Ἄγγελοι πάντα φωνή, ἐξουσίαν ὑπερβαί-
ου ὑποτασσόμενοι. οὐ γὰρ ἐστὶ ἐξουσία ἐ-
μὴ ἀπὸ Θεοῦ. αὐτοὶ δὲ οὕτως ἐξουσίαν, ὑπὸ
Θεοῦ κατακρίναι φοῖν. ὥστε ὁ ἀνέκτισ-
τος υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τῇ τοῦ Θεοῦ δια-
ταγῇ ἀνδρίζων. οἱ δὲ ἀνδρίζοντες ἐ-
αὐτοῦ ὑπὸ μα γίνονται. οἱ γὰρ ἄρχοντες,
οὐκ ἐστὶν φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἀλλὰ τῶν
κακῶν. Τίς γὰρ δὲ μὴ φοβούμεται τὴν ἐ-
ξουσίαν; τοῖς ἀγαθῶν ποιεῖ, αὐτοὶ δὲ ἐκείνους

ἐξ αὐτῆς. Θεοῦ γὰρ διαύρους ἔτι σοὶ λό' ἀ-
 γαθόν· ἐὰν δέ' λό' κακόν ποίῃς, φοβού· δι-
 γὰρ εἰληή' τῆς μαχαίρας φοβού· Θεοῦ γὰρ
 διαύρους ἔτι ἐνδύεις ὅ' ὀργῇ λό' κα-
 κόν ἐπαύουσι. Διό ἀνάμνησιν ὑπολάβου
 σκοδαί, οὐ μόνον διὰ τῆς ὀργῆς, ἀλλὰ
 καὶ διὰ τῆς οὐκ ἐλπίδος. Διὰ τοῦτο γὰρ
 καὶ φόβους ἔχεις. ἰσχυροὶ γὰρ δεῖξον
 ἐν αὐτῷ τοῦτο προσκαρτερούντας. ἀπόδοτε
 οὖν τὰς τὰς ὀργὰς, τῷ τῶν φόβου, τῶν φόβου,
 τῷ τῷ φόβου, τῷ τῷ φόβου, τῷ τῷ φόβου,
 τῷ τῷ φόβου, τῷ τῷ φόβου.

Ὁ φανταστικὸς ἄνθρωπος γ.

*Ὁ διαύρους λογία ὀφείδει ἀκούσασθαι
 τοῦ ἁγίου πνεύματος.*

Ὁ φανταστικὸς ἄνθρωπος.

Ὁ φανταστικὸς καὶ τῷ πνεύματι σου.

ὁ ἱερεὺς. Ἐν τῷ κατὰ Ματθαίον ἀγίῳ.

ὁ δαίμονος προσέειπεν. ὁ ἱερεὺς

Τὴν καρδίαν ἐνέχετε συμβούριον ἔχοντες
οἱ πατριῶται κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως παρ-
ισύωσιν αὐτὸν ἵππη· καὶ ἀποτρέψουσιν
αὐτὸς τοὺς μαθηταί· αὐτὸν περὶ τὸν Ἰερου-
σαλὴν μένοντες, διδάσκοντες, οἰκισμένους ἐν
ἀγνότητι εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀν-
αγγέλλετε διδάσκοντες, καὶ οὐ μόνον οὐκ
ἐν ἐνόχῳ· οὐ γὰρ ἔχοντες ἡ ἐπρόσωπον ἀν-
θρώπων· εἰς οὗν ἡμῶν, ἡοοι δοῦναι, ἐ-
ξέγει δοῦναι ὑμῶν τὴν καρδίαν, ἢ οὐκ ἔστι
δεῖ ὁ Ἰησοῦς τὸν καταστὰς αὐτὸν, εἰς· ἡμῶν
σπαρῆτε ὑμῶν ταῖς; ἐν δὲ ἔχοντες μοι ἐν
τόμῳ τοῦ ἡρώδου; οἱ δὲ ἐπρόσωπον
αὐτὸς διηγάριον καὶ μέγα αὐτοῖς, τίς ἢ εἰ
αὐτὸ αὐτὸ καὶ ἡ ἐκπράξις; μένοντες αὐτὸς,

καίοντες. ἴδετε γὰρ αὐτοὺς, ἀκούετε οὖν
 τὰ καίοντος καίοντος καὶ τὰ τοῦ θεοῦ
 τοῦ θεοῦ καὶ ἀκούοντες ἐδάσμασαν,
 καὶ ἀγέμενοι αὐτὸν ἀκούσαντες.

Ὁ Χρὸς Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος.

Ἐγένοντο ἡμεῖς ὁ θεὸς καὶ τὰ ῥήματα ἐ-
 γένοντο σοι, δόξα σοι ἐκείνου ἡ ἐξουσία.

Ἐν δόξα σοι Κύριε τοῦ ἐκείνου
 καὶ ἀνελουραλορημάτων Μεγαλὸν Κυ-
 ρία ἡμῶν, Ἰερογὰρος (εἰς) οὐρανὸν
 οὐρανῶν, κρατὸς, νύκτος, διαμονῆς, ὑψίστης
 οὐρανῶν Αὐτοῦ καὶ τοῦ Κύριον τὸν θεόν
 ἡμῶν, εἰς ὅσον οὐρανῶν καὶ καὶ καὶ
 ἴσως Αὐτὸν ἐν οὐρανῶν καὶ ἐν οὐρανῶν ἐν
 τοῖς οὐρανῶν Αὐτοῦ καὶ ἐν οὐρανῶν ἐν οὐρανῶν.

Ἐν δόξα σοι Κύριε τοῦ οὐρανῶν αὐτοῦ,

Εὐδοκίας Κυρίας Σπυριδορίου
(Σύρα)

Ἐγὼ, Δοξάδα νῦν τοῦ Διαδόχου Ἀβρ
Εὐδοκίου Κυρίου Καταυρίδου καὶ Μεγαλῆς
Δουκῆς (Σύρα) καὶ νῦν πατρὸς τοῦ βασι-
λέως οὗτου.

Ἐγὼ, Δοξάδα νῦν τῆς Ἀγλαίας Σι-
σμανίου Δουκῆς, καὶ τοῦ Πατριάρχει
ἡμεῶν (. . .) καὶ πατρὸς τῆς νῦν Χριστῆ
ἡμεῶν ἀδελφοῦ.

Ἐγὼ, Δοξάδα νῦν Εὐδοκίᾳ καὶ νῦν
πατρὸς τοῦ Σπυριδίου αὐτῶν πατρὸς.

Εἶπα καὶ ταῦτα.

Ἐυχαιροῦμεν σοι Κύρια, ὁ Θεὸς ὁ Δο-
ξῆς καὶ Δουκῆς ἡμεῶν, ἐν φόβῳ καὶ φό-
ρῳ, ὅτι τὰς ἐργασίας καὶ τὰς ἀδελφὰς ἐξ-
έχας σπουδὰς ἐφ' ἡμᾶς τοῦ Πατριάρχου δό-

γους σου. Διό σπουδαίωμέν σοι ὡς πα-
 ρη Δεῦ, αἶνον καὶ δοξασίαν προ-
 αγορεύει καὶ εὐχαρίστας βούλει. Γὰρ αἱ
 ἰσχυαὶ τῶν δούλων σου σπέρτον συμ-
 βέρον ἡμῶν ἐξηρῶσαν, ἀνὸς νότον ἀνάγ-
 ναι καὶ ὁρίσας πύθμενος, ἐκτενὲς δι-
 σπείδα' σου, ἐκταίονον ὑπερέκτισον.

Ὁ ἀνέκτιστος ἐν ἐκείνῳ θεὸς ἡμῶν, δὸς
 τοῦ ἐκτενέως δούλου σου, Μεγάλου Νε-
 ρίου ἡμῶν, ὃν ἐδυναίνομας βασιλέα ἐφ'
 ἡμῶν, τὴν Μουσὴν προκοπὴν, Δαβὶδ τὴν
 ἀνδρείαν καὶ Σολομῶνα τὴν σοφίαν, ἐν
 δούλῳ τοῦ ἐνέμελός σου, δισπείδα' οὐκ ἐκ-
 τίσας βασιλέα, ἐκταίονον ὑπερέκτισον.

Ὁ πάντα ἐν σοφίᾳ σοιήσας, καὶ γὰρ σοι-
 ούντα σπουδαίον, τὴν αὐτοκρατορίαν
 τοῦ δούλου σου τοῦ Μεγάλου Νερίου.